

กฎกระทรวง

กำหนดโรคเรื้อรัง

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

ข้อ ๒ โรคเรื้อรังตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง คือ

(๑) โรคมะเร็ง

(๒) โรคไตวายเรื้อรัง

(๓) โรคเอดส์

(๔) โรคหรือการบาดเจ็บของสมอง เส้นเลือดสมอง หรือกระดูกสันหลังเป็นเหตุให้เป็นอัมพาต

(๕) ความผิดปกติของกระดูกหักที่มีภาวะแทรกซ้อน อันได้แก่ กระดูกหักที่มีการติดเชื้อ
(chronic osteomyelitis) กระดูกติดช้า (delayed - union) กระดูกไม่ติด (nonunion) กระดูกผิดปกติ (malunion)
หรือเหล็กตามกระดูกหัก (broken plate)

(๖) โรคหรือการเจ็บป่วยอื่น ๆ ที่ต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่องโดยไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ทั้งนี้ โดยการวินิจฉัยของคณะกรรมการการแพทย์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดโรคเรื้อรังตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพิ่มขึ้น เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประกันตนที่เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังให้ได้รับความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และเพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะทางการแพทย์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้